

รายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เนื่องจากโครงการอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการ ระดับปริญญาตรี วิชาเอกพลศึกษา เป็นโครงการใหม่ของกรมการฝึกหัดครู จึงยังไม่มีรายงานการวิจัยที่เกี่ยวกับเรื่องนี้โดยตรง ผู้วิจัยจึงขอเสนอรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการฝึกหัดครูสาขาวิชาพลศึกษา และการฝึกอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ ดังนี้

การวิจัยภายในประเทศ

งานวิจัยภายในประเทศที่เกี่ยวข้องกับการฝึกหัดครูสาขาวิชาพลศึกษา และการฝึกอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการ

ในปี พ.ศ. 2503 พจนา เสตะกัณณะ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสำรวจทัศนคตินักเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา" โดยศึกษากับนักเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาส่วนกลาง ในจังหวัดพระนครธนบุรี รวม 6 สถาบัน จำนวนนักเรียน 720 คน ด้วยการใช้แบบสอบถาม และนำผลมาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ โดยใช้วิธีการร้อยละ ผู้วิจัยได้พบส่วนที่เกี่ยวข้องกับการพลศึกษาดังต่อไปนี้ นักเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา มีความต้องการให้ทางโรงเรียนจัดหาอุปกรณ์พลศึกษาให้พอเพียงแก่จำนวนนักเรียน สำหรับสถานที่พอมืออยู่ข้างก็ปรับปรุงให้สภาพดีขึ้น ซึ่งแสดงว่า ชาติทั้งอุปกรณ์การกีฬา สนาม รวมทั้งสถานที่ด้วย¹

¹พจนา เสตะกัณณะ, "การสำรวจทัศนคติของนักเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาส่วนกลาง" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2503).

ในปี พ.ศ. 2508 รัตนา วัฒนกุล ได้ศึกษาเรื่อง "การสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรวิชาการชั้นสูง ในจังหวัดธนบุรีที่มีต่อวิชาพลศึกษา" พบว่า สนาม อุปกรณ์ ห้อง เปลี่ยนเครื่องแต่งตัว โรงฝึกพลศึกษายังไม่เพียงพอ กิจกรรมที่นักเรียนชอบมากที่สุด ได้แก่ басเกตบอล แบดมินตัน กระโดดค้ำ การช่วยคนตกน้ำ ว่ายน้ำ กายบริหาร รำไทย ตามลำดับ สำหรับกิจกรรมที่นักเรียนชอบน้อยที่สุดหรือไม่สนใจเลย ได้แก่ แอคนบอล ซอฟท์บอล ซอฟฟีลบอล ความเห็นของนักเรียนส่วนใหญ่เห็นว่าพลศึกษาไม่มีอุปสรรคต่อการเรียนเลย ในค่านการสอนนักเรียนเห็นว่าควรพิจารณาถึงทักษะและความรู้เกี่ยวกับกติกา ทักษะคติ การเป็นผู้นำ ผู้ตาม การตรงต่อเวลาและการเรียนสม่ำเสมอ¹

ในปี พ.ศ. 2510 สุนันมาลย์ สุเทพภักดี ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสำรวจอุปสรรคและปัญหาการเรียนการสอนในวิทยาลัยพลศึกษา" ด้วยการใช้แบบสอบถามถาม นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาทั้ง ป.กศ.ต้น และ ป.กศ.สูง นำผลการสำรวจมาคิดค่าทางสถิติเป็นร้อยละ พบว่า สถานที่ในการเรียนพลศึกษายังมีไม่เพียงพอ ห้องประชุมพยาบาลก็ยังมีไม่เพียงพอแก่จำนวนนักศึกษา ความคิดเห็นนักศึกษาเกี่ยวกับอุปกรณ์สำหรับการสอนในการสอนกิจกรรมพลศึกษานั้น นักศึกษาเห็นว่า สำหรับอุปกรณ์สอนว่ายน้ำมีเพียงพอ อุปกรณ์สำหรับสอนแบดมินตันมีไม่เพียงพอ อุปกรณ์ที่ไม่มีเลย ได้แก่ อุปกรณ์การสอนฟันดาบ ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อผู้สอน นักศึกษาเห็นว่าอาจารย์พลศึกษาเคร่งครัดระเบียบวินัยมาก จนกระทั่งไม่ยอมให้นักศึกษาพักเหนื่อย และเปลี่ยนเครื่องแต่งตัว ความคิดเห็นเกี่ยวกับการวัดผลนั้น นักศึกษามีความคิดเห็นว่า อาจารย์พลศึกษาควรมีการสอนทุกครั้ง เมื่อจบบทเรียนแล้ว และมีความเห็นต่อไปว่าไม่ควรสอบข้อเขียนในเมื่ออาจารย์พลศึกษาสอนไม่ทันหลักสูตร อาจารย์

¹รัตนา วัฒนกุล, "การสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนฝึกหัดครู ป.กศ.สูง ในจังหวัดพระนครธนบุรี ที่มีต่อวิชาพลศึกษา" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์บัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2508).

ผู้สอนผลึกษาส่วนมากมักให้นักเรียนมาเรียนนอกเวลา โดยจัดชั่วโมงสอนเพิ่มขึ้น ปัญหาสำคัญที่อาจารย์ผลึกษาพบ คือ ความรู้พื้นฐานของนักศึกษาแต่ละคนไม่เท่ากัน สถานที่และอุปกรณ์ในการสอนกิจกรรมผลึกษายังไม่เพียงพอแก่นักศึกษา¹

ในปี พ.ศ. 2513 เสมียน พิชิตกุล ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาปัญหาการจัดและการบริหารคานผลึกษาในสถาบันฝึกหัดครู" แหล่งข้อมูลในการวิจัย ประกอบด้วยอาจารย์ผลึกษา จำนวน 62 คน จากสถาบันฝึกหัดครูระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา จำนวน 26 แห่ง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม ซึ่งสามารถสรุปผลการวิจัยดังนี้

1. อัตราส่วนของอาจารย์ผลึกษาคอนักเรียนระดับฝึกหัดครูประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาต่ำกว่าอัตราส่วนที่ทางกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดไว้
2. วุฒิต่างการศึกษาของอาจารย์ผลึกษา ส่วนมากยังมีวุฒิต่างผลึกษิต่างกว่าปริญญาตรี
3. โครงการสอนผลึกษาโดยทั่วไปสมบูรณ์ดี แต่การจัดกิจกรรมผลึกษาเพื่อบรรดิกการแก่นักเรียนฝึกหัดครูที่เรียนช้ายังไม่ได้จัดทำ
4. อุปกรณ์การสอนรวมทั้งสถานที่ในการสอนยังมีจำนวนไม่เพียงพอแก่นักเรียน²

¹ สุมณมาลย์ สุเทพภักดี, "การสำรวจอุปสรรคและปัญหาการเรียนการสอนวิชาผลึกษา ในวิทยาลัยผลึกษา" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์บัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2510).

² เสมียน พิชิตกุล, "การศึกษาปัญหาการจัดและการบริหารคานผลึกษาในสถานฝึกหัดครู" (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต แผนกวิชาผลึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2513).

ในปี พ.ศ. 2515 สุภาพรณ์ สุขถาวร ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการสอน วิชาพลศึกษาในสถาบันฝึกหัดครู" การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายที่จะศึกษาปัญหาการสอน วิชาพลศึกษาในสถาบันฝึกหัดครูในเรื่องต่อไปนี้ หลักสูตรการประมวลการสอน ตัวอาจารย์ ผู้สอนวิชาพลศึกษามัธยม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบสอบถาม ซึ่งได้ส่งไปยังอาจารย์ ที่สอนพลศึกษามัธยมที่ทำการสอนอยู่ในสถาบันฝึกหัดครู จำนวน 25 แห่ง วิธีวิเคราะห์ข้อมูล ใช้ วิธีหาค่าร้อยละ และหาค่าเฉลี่ย ผลของการวิจัยพบว่า

1. อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษามัธยมในสถาบันฝึกหัดครู ยังมีจำนวนไม่ เพียงพอ อาจารย์ผู้สอนมีชั่วโมงสอนมากเกินไป และจำนวนนักศึกษาในห้อง หนึ่ง ๆ ยังมีมากเกินไป กรมการฝึกหัดครูควรบรรจุอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษามัธยม เพิ่มขึ้น เพื่อให้ได้สัดส่วนนักศึกษาที่มีอยู่
2. อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษายังมีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีอีก เป็นจำนวนมาก กรมการฝึกหัดครูควรส่งเสริมเรื่องนี้โดยให้ศึกษาต่อ เพื่อให้มีความรู้และ ประสบการณ์เพิ่มขึ้น ทำการ เรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น ส่วนอาจารย์ ที่มีวุฒิปริญญาตรีแล้วควรสนับสนุนให้มีการ เรียนต่อตามโอกาสอันควร
3. ในด้านเกี่ยวกับหลักสูตรและประมวลการสอน ความมุ่งหมายโดย ทั่วไปยังไม่สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา ยังไม่เป็นแนวทางในการสอน ในการ เลือก กิจกรรมการ เรียนและเลือกวิธีการวัดผลเท่าที่ควร ดังนั้น ควรที่จะมีการปรับ ปรุงความมุ่งหมายทั่วไปของหมวดวิชาพลศึกษามัธยมให้เหมาะสมยิ่งขึ้น
4. ความมุ่งหมายเฉพาะของแต่ละวิชาในหลักสูตรวิชาพลศึกษามัธยม เหมาะสมอยู่แล้ว อาจารย์ผู้สอนควรที่จะยึดไว้เป็นแนวทางในการปรับปรุงเนื้อหา วิธีสอนและวิธีการวัดผล
5. เนื้อหาแต่ละวิชาในหลักสูตรวิชาพลศึกษามัธยมยังไม่ได้สัดส่วนกับ เวลาและจำนวนหน่วยกิต ควรที่จะมีการปรับปรุงเนื้อหาวิชาแต่ละวิชาให้เหมาะสมกับเวลาและจำนวนหน่วยกิต
6. หนังสือและวารสารสำหรับให้นักศึกษาค้นคว้ามามีไม่เพียงพอ ทาง วิทยาลัยและครุควรจัดซื้อหนังสือและวารสารเพิ่มขึ้นเพื่อใ้การเรียนการ สอนบรรลุผลดี
7. วิทยาลัยครูทุกแห่งมีสถานที่กลางแจ้งสำหรับการสอนกิจกรรม พลศึกษาแล้ว แต่ยังคงขาดสถานที่สำหรับสอนกิจกรรมในร่ม เพราะกิจกรรมบาง อย่างต้องสอนในร่มและสภาพภูมิอากาศของประเทศเป็น เมืองร้อนมีอากาศ

วิปริตผิดคนเสมอ เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปด้วยดี วิทยาลัยครูควรจัดให้มี โรงพลศึกษาขึ้น

8. สถานที่สำหรับเปลี่ยนเครื่องแต่งตัวของนักศึกษาชาย-หญิง, ตู้ เก็บเสื้อผ้าชาย-หญิง ในสถาบันฝึกหัดครูยังไม่มี ดังนั้น วิทยาลัยครูทุกแห่ง ควรจัดสถานที่ดังกล่าวมานี้ให้แก่นักศึกษาด้วย

9. การอบรมอาจารย์ประจำการ และการนิเทศก์การสอนยังไม่ ได้จัดให้อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษามียในสถาบันฝึกหัดครู หน่วยงานนี้เทศก์ของ กรมการฝึกหัดครูควรจัดอบรมอาจารย์ครูประจำการและออกนิเทศก์การสอน ตามวิทยาลัยครู เป็นประจำและสม่ำเสมอ

10. อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษามีงานพิเศษมาก ซึ่งนอกเหนือจาก การสอน ดังนั้น ผู้บริหารในสถาบันฝึกหัดครู ควรจะดูแลให้อาจารย์อื่น ๆ ช่วย แบ่งเบาภาระจากอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาบาง เพื่อที่จะได้จัดและดำเนินการพลศึกษาในวิทยาลัยครูได้ดียิ่งขึ้น

11. การวัดผลและการประเมินผลวิชาพลศึกษามีย ส่วนใหญ่มีการ ทดสอบทางทฤษฎีและทางกานปฏิบัติ เกณฑ์การวัดผลและการให้คะแนน บางข้อยังไม่เหมาะสม ควรที่จะมีการปรับปรุงส่วนประกอบในการให้คะแนน วิชาพลศึกษาบางข้อใหม่มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น¹

ปี พ.ศ. 2518 กุลธิดา หุณฑนามระ ทำการวิจัยเรื่อง "การใช้หลักสูตรวิชา พลศึกษาระดับปริญญาตรีของคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย" โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรวิชา เอกพลศึกษาของนิสิตและอาจารย์ในแผนกวิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในด้านการเรียนการสอน อุปกรณ์และการจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตร เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาเอกพลศึกษา ของคณะครุ ศาสตร์ ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบนี้ขึ้น 2 ชุด ชุดที่ 1 แจกให้นิสิต จำนวน 205 คน ชุดที่ 2 แจกให้อาจารย์ จำนวน 14 คน นำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยการหาค่าเป็นร้อยละ และเสนอในรูปแบบตารางผสมบทความ และได้สรุปการวิจัยดังนี้ นิสิตส่วนมากมีปัญหาเนื่อง

¹สุภาภรณ์ สุขถาวร, "ปัญหาการสอนวิชาพลศึกษามียในสถาบันฝึกหัดครู" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต แผนกวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2515).

จากอุปกรณ์ไม่เพียงพอ เนื้อหาวิชาในการเรียนมีน้อยเกินไป การสอนของอาจารย์ไม่เต็มที่เท่าที่ควร สถานที่ไม่เพียงพอ เนื้อหาวิชาในการเรียนมีน้อยไป และมีกิจกรรมเสริมหลักสูตรน้อยไป อาจารย์ส่วนมากมีปัญหาเนื่องจากสถานที่ไม่เพียงพอ การเรียนการสอนนิสิตจึงไม่เต็มที่เท่าที่ควร ประสบความยุ่งยากในบางวิชา อุปกรณ์ไม่เพียงพอ และไม่มีเวลาในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร¹

ในปี พ.ศ. 2522 อัมพร คำเหล็ก ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (พลศึกษา) และ (สุขศึกษา) ฉบับปี พ.ศ. 2518" เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถาม ถามอาจารย์ที่สอนในวิทยาลัยพลศึกษา ซึ่งมีอยู่ 5 แห่ง คือ วิทยาลัยพลศึกษาเชียงใหม่ วิทยาลัยพลศึกษามหาสารคาม วิทยาลัยพลศึกษายะลา วิทยาลัยพลศึกษาชลบุรี และวิทยาลัยพลศึกษาอุดรธานี โดยสอบถามประชากรทั้งสิ้น 102 คน และได้รับแบบสอบถามคืน 79 ฉบับ สรุปผลการวิจัยพบว่า จุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่ตั้งไว้สามารถนำไปปฏิบัติได้ เนื้อหาวิชาการในหลักสูตรมีความซ้ำซ้อนกันมาก และไม่ต่อเนื่องกับพื้นฐานเดิมของผู้เรียน วิชาบางวิชา เนื้อหาวิชากับหน่วยกิตไม่สัมพันธ์กัน คือ มีเวลาเรียนน้อย แต่เนื้อหาวิชาการที่กำหนดไว้มีมาก วิชาพลศึกษาภาคปฏิบัติ (บังคับ) มีความเหมาะสมทุกวิชา ยกเว้นวิชาฟุตบอลที่จัดให้นักศึกษาหญิงเรียน ควรจัดให้เรียนวิชาอื่นทดแทน เอกสารคู่มือหลักสูตรยังไม่เพียงพอ การวัดและการประเมินผลมีวิธีการแปลระดับคะแนน (ก, ข, ค, ง และ จ) แตกต่างกัน²

¹ กุลธิดา หุตชนามระ, "การใช้หลักสูตรวิชาพลศึกษาระดับปริญญาตรีของคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย" (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต แผนกวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518).

² อัมพร คำเหล็ก, "การศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง(พลศึกษา)และ(สุขศึกษา) ฉบับปี พ.ศ. 2518" (ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2522).

ในปีเดียวกัน กาญจนา คงเจริญ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการใช้หลักสูตรของวิทยาลัยพลศึกษา ฉบับพุทธศักราช 2520" ผลการวิจัยพบว่า ในด้านความมุ่งหมายของหลักสูตร ทั้งผู้บริหารและอาจารย์เห็นว่า เป็นความมุ่งหมายที่เหมาะสมแล้ว วิทยาลัยพลศึกษาสามารถผลิตนักศึกษาให้เป็นไปตามหลักสูตรได้มาก สำหรับในด้านเนื้อหาวิชา ทั้งผู้บริหารและอาจารย์เห็นว่ารายวิชาในหมวดวิชาต่าง ๆ ส่วนใหญ่มีความเหมาะสมแล้ว หมวดวิชาที่ควรได้รับการปรับปรุงแก้ไขคือ หมวดวิชาโท (นันทนาการ) ภาคปฏิบัติเลือกเรียน ส่วนใหญ่เห็นว่าควรตัดวิชากอล์ฟ โบว์ลิ่ง และขี่ม้าออก เพราะเป็นวิชาที่ให้ประโยชน์ต่อนักศึกษาน้อยมาก นอกจากนี้วิทยาลัยพลศึกษายังขาดงบประมาณในการจัดหาอุปกรณ์การสอน โสตทัศนูปกรณ์ ตำราประกอบการเรียนการสอน และการดำเนินการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร และสุดท้ายอาจารย์ผู้สอนประสบปัญหาการสร้างแบบทดสอบให้ไ้มาตรฐาน¹

ในปีเดียวกัน สุกใจ บุญอารีย์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของครูประถมศึกษาในจังหวัดอุบลราชธานี ต่อการอบรมครูประจำการ" ผลการวิจัยพบว่า ระดับความคิดเห็นของครูประถมศึกษาในจังหวัดอุบลราชธานี ต่อการอบรมแบบเลื่อนวุฒิและไม่เลื่อนวุฒิในเรื่องต่าง ๆ ใกล้เคียงกัน ครูมีความเห็นว่า การอบรมครูประจำการทั้งสองแบบจัดได้ดีปานกลาง แต่ครูมีส่วนในการวางแผนในการอบรมน้อย และผู้ให้การอบรมได้มีการติดตามผลและประเมินผลจากครูน้อย

ครูประถมศึกษาในจังหวัดอุบลราชธานี มีความเห็นว่าในด้านการอุปสรรคในการเข้ารับการอบรมครูประจำการนั้น ทางเศรษฐกิจเป็นอุปสรรคปานกลาง ส่วนอุปสรรคอื่น ๆ มีน้อย สำหรับอุปสรรคในการนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้จากการอบรมไปใช้ ครูมีความเห็นว่างบประมาณ สื่อการสอน คู่มือ ตำรา รวมทั้งการที่ความรู้และประสบการณ์ไม่เพียงพอ เป็นอุปสรรคปานกลาง ส่วนเรื่องอื่น ๆ เป็นอุปสรรคน้อย

008718

¹ กาญจนา คงเจริญ, "ปัญหาการใช้หลักสูตรของวิทยาลัยพลศึกษา ฉบับ พ.ศ. 2520" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522).

ครูมีความต้องการอย่างมากที่จะให้จัดการอบรมในเรื่องเนื้อหาอันเกี่ยวกับงานในหน้าที่ของครู โดยเน้นเรื่องวิธีสอน และกิจกรรมการสอน ส่วนกิจกรรมที่ต้องการให้จัดการอบรมให้ใหม่หลาย ๆ แบบ โดยเน้นเรื่องวิธีสอนและกิจกรรมปฏิบัติจริง และครูมีความสะดวกที่สุดที่จะเข้ารับการอบรมในระหว่างปีภาคเรียน ครูมีความต้องการอย่างมากที่จะให้หน่วยงานเจ้าสังกัดของครู จัดการอบรมครูประจำการ

ในการอบรมแบบเลื่อนวุฒิ ครูที่มีประสบการณ์ในการสอนแตกต่างกัน มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในเรื่องความยากง่ายของเนื้อหาวิชา อายุและความสามารถในการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ส่วนครูที่มีวุฒิแตกต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ในเรื่องผู้ให้การอบรมมีการติดตามและประเมินผลเรื่องผู้ให้การอบรมมีความเข้าใจปัญหาของครู เรื่องความต้องการที่จะให้จัดกิจกรรมทดลอง และความต้องการให้หน่วยศึกษานิเทศก์จัดการอบรมครูประจำการ

ครูที่มีสภาพการสมรสแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในเรื่องความเหมาะสมของปริมาณเนื้อหากับเวลา อุปสรรคด้านภาระในครอบครัวและอายุ

ในการอบรมแบบไม่เลื่อนวุฒิครูที่มีประสบการณ์ในการสอนแตกต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในเรื่องอุปสรรคด้านภาระในครอบครัว อายุ ฐานะทางเศรษฐกิจ หน้าที่ประจำในโรงเรียน งานประจำ และงานอื่น ๆ และความร่วมมือจากผู้นร่วมงาน ส่วนครูที่มีวุฒิแตกต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในเรื่องอุปสรรคด้านอายุ ประสบการณ์เดิมที่จะเชื่อมกับประสบการณ์ใหม่ ความสามารถในการเรียนการสอนให้รู้สิ่งใหม่ ๆ และเรื่องความต้องการให้จัดการอบรมเรื่องการอบรมครูประจำการ

ครูที่มีสภาพแตกต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในเรื่องอุปสรรคด้านสุขภาพของครู ภาระในครอบครัว อายุ การคมนาคม และเรื่องความต้องการให้จัดการอบรมเรื่องการบริหารโรงเรียน และการอบรมในวันเสาร์-อาทิตย์

ครูที่มีสภาพสมรสแตกต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันหลายเรื่องที่สุด ครูที่มีประสบการณ์ในการสอนแตกต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันรองลงมา และครูที่มีวุฒิแตกต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกันน้อยเรื่องที่สุด¹

ในปี พ.ศ. 2524 อรุณ ปรีคีติกล ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัจจัยที่มีผลต่อการไม่มาเรียนของนักศึกษาและบุคลากรประจำการ" ผลการวิจัยปรากฏว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการไม่มาเรียนมีดังนี้

1. เงินเดือนน้อย ต้องเลิกทำงานพิเศษ
2. เวลาอบรมนานเกินไป ไม่ชอบบางวิชา วิชาที่ชอบวิทยาลัยไม่เปิดสอน และพื้นฐานความรู้เดิมไม่เพียงพอ
3. ผู้เข้ารับการอบรมแม้จะเป็นผู้ใหญ่แล้วก็ตาม ยังไม่เข้าใจบทบาทของตนเอง และอาจารย์ผู้สอนก็ยังไม่เข้าใจวิธีสอนผู้ใหญ่อย่างเพียงพอ จึงยังไม่เป็นที่เข้าใจระหว่างผู้เรียนและผู้สอน ในด้านการรักษาวินัยของห้องเรียน
4. งานประจำมีมาก สุขภาพไม่ดี ระยะทางไกลเกินไป อาจารย์สอนไม่ดี และเกิดความเบื่อหน่าย
5. ผู้บังคับบัญชาไม่สนับสนุน และไม่เข้าใจความสำคัญของครูประจำการ
6. มีภาระทางบ้านมาก สภาพแวดล้อมที่บ้านไม่ดี และครอบครัวไม่พร้อมที่จะให้มาอบรม
7. อาจารย์ทำการสอนเหมือนกับนักศึกษาภาคปกติ และผู้เข้ารับการอบรมบางคนไม่รักษาระเบียบวินัย

สำหรับข้อเสนอแนะในการวิจัยมีดังนี้

¹สุคใจ บุญอารีย์, "ความคิดเห็นของครูประถมศึกษาในจังหวัดอุบลราชธานีต่อการอบรมครูประจำการ" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522).

1. กรมการฝึกหัดครู ควรจัดตั้งศูนย์การอบรมการสอนผู้ใหญ่ สำหรับอบรมอาจารย์ในวิทยาลัยให้เข้าใจเทคนิคต่าง ๆ
2. ควร เปิดการสอนวิชาต่าง ๆ ใหม่มากพอกับความต้องการของผู้เรียน โดยอาศัยผู้ทรงคุณวุฒิในท้องถิ่น เข้าช่วย
3. ควรจัดสัมมนา ระหว่างผู้สอนและผู้เรียนให้มีความเข้าใจบทบาทของตนดียิ่งขึ้น¹

การวิจัยในต่างประเทศ

งานวิจัยในต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการฝึกหัดครูสาขาวิชาพลศึกษา และการฝึกอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการ พอสรุปได้ดังนี้

ในปี ค.ศ. 1961 ชูริช (Schurich) ได้ศึกษาเรื่อง "การประเมินผลโปรแกรมการฝึกหัดครูเกี่ยวกับวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา" โดยใช้ข้อมูลมาจากการศึกษาข้อเขียนต่าง ๆ การประมาณค่าของครูและคณาจารย์ และเอกสารต่าง ๆ ของวิทยาลัยครูคอนคอร์ดเคีย ผลการวิจัยพบว่า ในโปรแกรมการฝึกหัดครูตามที่ได้ให้การศึกษาวิชาพลศึกษามักเป็นวิชาบังคับนั้น เป็นเครื่องช่วยให้เด็กนักเรียนมีความรู้ความสามารถเพิ่มเท่านั้น ไม่ได้ช่วยให้เด็กนักเรียนได้เพียงพอที่จะบรรลุถึงระดับความสามารถตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้²

¹อรุณ ปริศิทธิล, "ปัจจัยที่มีผลต่อการไม่มาเรียนของนักศึกษาและบุคลากรประจำการ" รายงานวิจัย (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์อักษรไทย, 2524), หน้า 28-31.

²Luther Elarence Schurich, "An Evaluation of Teacher Education Program in Health and Physical Education," Dissertation Abstracts International 22 (July 1961) : 204-A. - 206-A.

ในปี ค.ศ. 1963 คณะกรรมการสภาผู้ศึกษา พลศึกษา และนันทนาการระหว่างประเทศ (ICHPER) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "พลศึกษาและเกมในหลักสูตร" โดยส่งแบบสอบถามไปยังประเทศสมาชิกของสมาคม จำนวน 106 ประเทศ และได้รับแบบสอบถามคืนมาจำนวน 48 ประเทศ ผลการวิจัยพบว่า ประเทศสมาชิกเสนอปัญหาที่สำคัญมา 2 ประการคือ

1. ความต้องการในค่านับบุคลากรที่สอนวิชาพลศึกษา
 2. ความต้องการในค่านสถานที่ใช้สอนวิชาพลศึกษา
- ส่วนปัญหาอื่น ๆ รองลงมา ได้แก่
1. ความต้องการค่านอุปกรณ์
 2. ความช่วยเหลือทางค่านการเงิน
 3. ความเข้าใจที่ถูกต้องของประชาชนที่มีต่อการพลศึกษา¹

ในปี ค.ศ. 1964 เทเลอร์ และวอร์ท (Taylor and Worth) ได้ศึกษาเรื่อง "การวางแผนการสอนพลศึกษาในระดับประถมศึกษา" โดยใช้แบบสอบถาม ตามครูพลศึกษา และครูใหญ่ 30 โรงเรียนที่อยู่ในเมือง และอีก 30 โรงเรียนที่อยู่นอกเมือง ในจังหวัดซาสเซกซ์เวาน พบว่า โรงเรียนร้อยละ 79 ที่ใช้ครูประจำชั้นสอนวิชาพลศึกษา และร้อยละ 2 ที่ไม่ได้จัดครูสอนวิชาพลศึกษา²

¹ ICHPER, "ICHPER Questionnaire Report Part I," Physical Education and Games in the Curriculum (Washington D.C. : ICHPER, 1963), p. 36.

² Boyed S. Taylor and Walter H. Worth, "Organization Plans for Teaching Physical Education in Elementary School," The Alberta Journal of Education Research (1964) : 92-93.

ในปี ค.ศ. 1966 กริฟฟิน (Griffin) ได้ทำการศึกษาเรื่อง "การประเมินผลโปรแกรมวิชาพลศึกษาสำหรับชายในมหาวิทยาลัยบางแห่งที่เลือกแล้ว" ผลการวิจัยพบว่า สถานที่ในการจัดกิจกรรมกลางแจ้งจะดีกว่าสถานที่ในการจัดกิจกรรมในร่ม อุปกรณ์การสอนที่เป็นวัสดุสิ้นเปลือง ไม้แกว่ ลูกฟุตบอล ลูกบาสเกตบอล ลูกชนไก่ เป็นต้น ที่มีความจำเป็นต้องใช้ในกิจกรรมทางพลศึกษามาก มหาวิทยาลัยต่าง ๆ เห็นว่างบประมาณเป็นเรื่องสำคัญและยังไม่เพียงพอ ส่วนเรื่องสถานภาพของอาจารย์ เช่น เงินเดือน หน้าที่โดยทั่ว ๆ ไป นับว่าอยู่ในเกณฑ์เดียวกับอาจารย์สาขาอื่น ๆ ผู้วิจัยได้เสนอแนะว่า ในการวางแผนพลศึกษาต่อไป ควรจะได้นำผลการวิจัยนี้ไปช่วยในการพิจารณาด้วย เช่น มหาวิทยาลัยควรจัดสรรงบประมาณให้เป็นการแน่นอนสำหรับพลศึกษาให้เป็นการเพียงพอ จัดหาสถานที่ที่จำเป็นในการเรียนการสอนพลศึกษา เช่น สนามกีฬาต่าง ๆ โรงฝึกพลศึกษา ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกายสำหรับนักเรียนที่เรียนพลศึกษา ฯลฯ ให้มากพอกับทั้งเพิ่มชั่วโมงพลศึกษาให้มากกว่าที่เป็นอยู่ในขณะนี้¹

ในปี ค.ศ. 1971 เบคเคอร์ (Becker) ทำการศึกษาเรื่อง "การประเมินผลโปรแกรมพลศึกษาสำหรับชายในวิทยาลัยชุมชนรัฐโอริกอน" โดยส่งจดหมายเชิญร่วมประชุมเพื่อประเมินผลโปรแกรมพลศึกษาไปยังผู้อำนวยการวิทยาลัยชุมชน 12 แห่ง และไปเยี่ยมชมวิทยาลัยอีก 8 แห่ง ๆ ละ 1 วัน จากการวิจัยพบว่า ครูผู้สอนให้ความร่วมมือดีเลิศ คณะอาจารย์ผู้สอนดี แต่การเตรียมวิทยาศาสตร์ทางวิชาพลศึกษายังอยู่ในขั้นต่ำกว่าค่าเฉลี่ยและกิจกรรมที่จัดยังไม่ดีพอ เครื่องอำนวยความสะดวกต่ำกว่าค่าเฉลี่ย การจัดโปรแกรมต่าง ๆ และการฝึกหัดครูยังไม่ดี โปรแกรมโดยทั่วไปของวิทยาลัยยังต่ำกว่าค่าเฉลี่ย และมี

¹Leon Ererrete Griffin, "An Evaluation of Physical Education Programs for Men in Selected Universities," Dissertation Abstracts International 27 (May 1966) : 3707-A. - 3708-A.

ข้อเสนอแนะว่า ควรจะมีการประเมินผลโปรแกรมพลศึกษาอีกครั้งหนึ่ง ในอีก 5 ปีข้างหน้า¹

ในปี ค.ศ. 1974 เซคา (Seda) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การผลิิตบุคคลากรทางด้านการศึกษา เพื่อจะไปเป็นครูในระดับประถมศึกษาของรัฐเปอโตริโก" ความมุ่งหมายของการวิจัยนี้ คือ การพัฒนาแนวทางสำหรับนักศึกษาที่จะออกไปประกอบอาชีพครูประจำชั้นที่จะต้องสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา โดยศึกษาเกี่ยวกับเรื่องต่อไปนี้

1. รายงานเกี่ยวกับการเตรียมบุคคลากรที่ออกไปประกอบอาชีพครูพลศึกษา ทำการตรวจสอบสถานภาพโดยดูจากประกาศนียบัตร และใบรับรองจากสถาบันฝึกหัดครู วิชาการศึกษาทั่วไปและวิชาชีพ ซึ่งข้อมูลเหล่านี้ได้จากหัวหน้าภาควิชาพลศึกษา และคณบดีของสถาบันฝึกหัดครู 6 แห่ง ที่ผลิตครูประถมศึกษาของรัฐ

2. พิจารณาโปรแกรมการสอนพลศึกษาที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน โดยใช้แบบสอบถามครูผู้สอนชั้นประถมทั้งในเมืองและนอกเมือง 79 แห่ง เกี่ยวกับหัวข้อต่อไปนี้

2.1 เนื้อหาการสอน

2.2 กิจกรรมที่จัดขึ้นในโรงเรียนและนอกโรงเรียน

2.3 ขนาดของชั้นเรียนและจำนวนนักเรียน

2.4 การนิเทศการสอน

2.5 การประเมินผลการเรียนการสอน

3. พิจารณาถึงเกณฑ์มาตรฐานซึ่งเป็นที่ยอมรับแนวทางของโปรแกรมพลศึกษาที่มีคุณภาพของโรงเรียนประถมศึกษาในสหรัฐอเมริกา โดยพิจารณาจากเนื้อหาดังต่อไปนี้

3.1 ลักษณะความเป็นผู้นำ

3.2 วัตถุประสงค์และความมุ่งหมาย

¹ Charles Jacob Becker, "An Evaluation of Physical Education for Men Oregon Community Colleges," Dissertation Abstracts International 31 (April 1971) : 5172-A. - 5173-A.

3.3 โปรแกรมการสอน

3.4 การจัดทำแผนการและการบริหาร

3.5 โปรแกรมต่าง ๆ ของโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกัน

ซึ่งเกณฑ์มาตรฐานเหล่านี้ได้มีการประเมินผลและจัดอันดับโดยคณะกรรมการสถิติของสหรัฐอเมริกา

หลักการดังกล่าวได้ถูกนำมาใช้ประกอบการชี้แนะแนวทางเพื่อการพัฒนาประสบการณ์ก่อนนำไปสอนวิชาพลศึกษาในระดับประถมศึกษา เป็นที่ยอมรับของคณะกรรมการการศึกษาของรัฐเปอร์โตริโก ว่าแนวทางเหล่านี้มีเหตุผล มีคุณค่าต่อการนำไปจัดโปรแกรมการเรียนการสอนพลศึกษาของรัฐเปอร์โตริโก¹

ในปี ค.ศ. 1977 อมันด์สัน (Amundson) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "โปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาที่คัดเลือกจากวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยในรัฐแคลิฟอร์เนีย" ความมุ่งหมายในการวิจัยครั้งนี้คือ การศึกษาหลักสูตรที่ใช้ในโรงเรียนประถมศึกษา ว่ามีความเหมาะสมที่จะเป็นพื้นฐานการเรียนต่อไปในระดับวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยได้หรือไม่ โดยใช้แบบสอบถามและการสัมภาษณ์เป็นรายบุคคลเกี่ยวกับภูมิหลัง ความมุ่งหมาย การจัดทำแผน การเป็นผู้นำ งานประมาณ แนวโน้มในอนาคต และการเตรียมตัวของครูผู้สอน ปรากฏว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญดังนี้

1. จุดมุ่งหมายในการจัดการศึกษาของชาติ รัฐ สมาคมพลศึกษา วิทยาลัย และมหาวิทยาลัย ในแคลิฟอร์เนียมีความคล้ายคลึงกัน
2. ความต้องการและความคิดเห็นของครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาทางคานพลศึกษา ตรงกับของวิทยาลัยและมหาวิทยาลัย

¹Toro Seda, "Professional Preparation Guidelines in Physical Education for Classroom Teachers in The Elementary Schools of Puerto Rico," Dissertation Abstracts International 35 (November 1974) : 2754-A.

3. ความมุ่งหมายของหลักสูตรของโรงเรียนประถมศึกษา วิทยาลัย และ มหาวิทยาลัย ตรงกับความมุ่งหมายของรัฐ

4. ความมุ่งหมายทางการเรียนการสอนของวิทยาลัย และมหาวิทยาลัย ได้ เน้นถึงความสำคัญและสิ่งต่าง ๆ เหมือนกับการเรียนการสอนในชั้นประถมศึกษา

ขอเสนอแนะจากการวิจัยครั้งนี้คือ

1. ให้มีการติดต่อและรวมกันเป็นอย่างดี ระหว่างองค์กรของประเทศ และ ในระดับรัฐ ในด้านการเรียนการสอนพลศึกษาให้ไคผล

2. ควรให้มีการติดต่อระหว่างวิทยาลัย มหาวิทยาลัย กับเจ้าหน้าที่ระดับรัฐ เขตอำเภอ เกี่ยวกับบุคลากรและโปรแกรมพลศึกษา

3. ที่ปรึกษาหรือวิทยากรที่เป็นอาจารย์ในวิทยาลัย หรือมหาวิทยาลัย ควรให้บริการแก่โรงเรียนในท้องถิ่นด้วย

4. หลักสูตรใหม่ของรัฐ ปี ค.ศ. 1976 มีส่วนเอื้ออำนวยและสนับสนุนการเรียนการสอนทางค่านพลศึกษาเป็นอย่างดี

5. โปรแกรมการสอนควรเน้นในเรื่องกลไกการเคลื่อนไหวของร่างกาย วุฒิ ปัญหาของเด็ก การให้เด็กเป็นศูนย์กลาง ความเป็นตัวของตัวเอง ให้มีการแสดงออกใน การฝึกทักษะ เกมกีฬาต่าง ๆ ด้วยตนเอง

6. ควรเน้นความรู้ทางทฤษฎี เนื้อหาทางวิชาการ และความสามารถในการ เป็นผู้นำด้วย

7. ควรพิจารณาและตระหนักถึงความพร้อมของเด็ก และทัศนคติที่ีต่อคุณค่า ของวิชาพลศึกษา

8. พิจารณาถึงวิธีการสอนที่จะทำให้เกิดระเบียบวินัยในหมู่คณะ

9. แผนการศึกษาของรัฐจะต้องแก้ไขหลักการการรับสมัครเข้ารับราชการ ในตำแหน่งครูผู้สอนพลศึกษาว่าจะต้องจบพลศึกษา หรือเคยเรียนพลศึกษามาอย่างน้อย 1 วิชา เพื่อผลทางค่านวินัย และเพื่อการเตรียมการสอนของครู

10. วิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัย ควรพิจารณาช่วยเหลือในเรื่องบุคลากรผู้เชี่ยวชาญ และอุปกรณ์การสอนต่าง ๆ
11. วิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัย ควรจะมีส่วนร่วมในการค้นหาวิธีในการเตรียมการสอนของครู เพื่อให้ได้ผลตามหลักสูตร
12. จากการศึกษาความเคลื่อนไหวทางการศึกษาของอังกฤษ และระบบการศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาของประเทศเยอรมัน ทำให้เกิดความเข้าใจที่กว้างขวางขึ้น และเพื่อเป็นแนวทางในการเปลี่ยนแปลงโปรแกรมการจัดการศึกษาให้ดีขึ้น
13. การประชุมปฏิบัติการ การอบรมและสัมมนา ควรจัดให้มีขึ้นเพื่อจะไ้ทราบความต้องการซึ่งกันและกัน วิทยาลัย มหาวิทยาลัย และโรงเรียนประถมศึกษา ควรจะได้ปรึกษาหารือ เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและมีการขยายงาน เพื่อให้ทันต่อเหตุการณ์ ซึ่งเกี่ยวข้องไปถึงแนวโน้มในการจัดโปรแกรมพลศึกษาด้วย
14. วิทยาลัย มหาวิทยาลัย ควรให้ความสำคัญกับโปรแกรมพิเศษทางพลศึกษาให้มากขึ้น
15. วิทยาลัย และมหาวิทยาลัย ควรจะเตรียมงบประมาณในการดำเนินโปรแกรมดังกล่าวด้วย¹

ในปีเดียวกัน หน่วยงานที่ให้บริการคำแนะนำเกี่ยวกับการวางแผนการศึกษาของนิวซีแลนด์ ได้ทำการศึกษาเรื่อง "การศึกษาต่อเนื่องสำหรับครูประจำการ" ได้ข้อสรุปว่า การจัดการศึกษาแก่ครูประจำการ ควรมีลักษณะดังนี้

¹ Nena Alice Amundson, "Elementary School Physical Education Programs at Selected California Colleges and Universities," Dissertation Abstracts International 38 (July 1977) : 151-A. - 152-A.

1. ควรเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องและผสมผสานกัน
2. ควรกำหนดเวลาที่แน่นอนสำหรับที่จะให้ครูประจำการกลับเข้ารับการศึกษา
ทางวิชาชีพ

นอกจากนั้น ยังได้ขอเสนอแนะว่า การให้การศึกษาแก่ครูประจำการ ผู้จัดการ
จะได้ให้บริการแก่ครูโดยถือว่าเป็นงานประจำ ตามรายการต่อไปนี้

1. การช่วยเหลือครูที่ประจำการใหม่ภายหลังประจำการ 1-3 ปี
2. การให้ครูอาวุโสกลับเข้ารับการศึกษาใหม่
3. การขยายรายวิชาที่จะฝึกสำหรับครูระดับมัธยมศึกษา¹

ในปี ค.ศ. 1978 คลาร์ก (Clark) ได้ศึกษาเรื่อง "สำรวจทัศนคติของครู
ต่อการให้การศึกษาแก่ครูประจำการ" โดยศึกษาจากครูและผู้บริหารที่มีอายุ เพศ สถาน
ภาพการสมรส วุฒิ และประสบการณ์ในการสอนแตกต่างกัน ในมลรัฐแคนซัส สหรัฐอเมริกา
พบว่า ครูส่วนมากมีทัศนคติค่านิยมต่อการให้การศึกษาแก่ครูประจำการที่จัดอยู่ คลาร์ก ให้
ข้อเสนอแนะว่า การให้การศึกษาแก่ครูประจำการ เป็นความต้องการเฉพาะตัว ไม่ควรจัด
ให้เหมือน ๆ กันทุกคนไป²

ในปี ค.ศ. 1979 มาห์หมัด (Mahmoud) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "แนวทางใน
การปรับปรุงการศึกษาของครูในประเทศบาเรน" พบว่า แนวทางที่จะจัดการศึกษาแก่ครูนั้น

¹New Zealand Advisory Council on Educational Planning
Wellington, "The Continuing Education of Teachers" Resources in
Education (U.S. Government Printing Office, 1977), p. 143.

²Harold Mack Clark, "Teacher Attitude Toward In-Service
Education : An Exploration," Dissertation Abstracts International
39 (October 1978) : 2194-A.

จะต้องดำเนินไปโดยพยายามแก้ไขปรับปรุงสิ่งต่อไปนี้

1. ปรับปรุงทักษะในการสอน
2. พัฒนาประสบการณ์ด้านปฏิบัติให้แก่ครู ทั้งในสภาพจริงและสภาพสมมุติ
3. หาสิ่งล่อใจให้นักศึกษาใหม่ เกิดความสนใจที่จะเข้าสู่อาชีพมากขึ้น
4. จัดให้มีโครงการให้คำแนะนำแก่ครูและนักศึกษาครู
5. ให้มีการประเมินผลสำหรับผู้สำเร็จการศึกษา
6. ปรับปรุงการศึกษาตอนประจำการและระหว่างประจำการให้มีความต่อเนื่องกัน¹

จากการค้นคว้าวิจัยที่นำมากล่าวทั้งหมดข้างต้นนี้ พอจะสรุปได้ว่า ยังมีปัญหาในการจัดและดำเนินการทางด้านพลศึกษาอยู่ทุกระดับการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาในด้านบุคลากรทางด้านพลศึกษา ซึ่งสมควรจะได้รับการปรับปรุงคุณภาพในทุก ๆ ด้าน ทั้งในขณะที่ศึกษาอยู่ในสถาบันผู้ผลิตครูพลศึกษาต่อเนื่องไปกับการให้การศึกษาในขณะประจำการ

¹Layla Dowagher Mahmoud, "A Proposed Program for the Improvement to Teacher Education in Banrain," Dissertation Abstracts International 39 (January 1979) : 4191-A.